

HORNOČERMENSKÝ ZPRAVODAJ

foto: J. Klimoš

květen - 5/2013

Pranostika:

*Není-li květen ani příliš studený,
ani mokrý,
naplňuje stodoly i sudy.*

*O svatém Duše (27.5.)
choď ještě v kožiše.*

Z obsahu vybíráme:

- Noc s Andersenem pro děti
- Z šachového kroužku
- O zvonech

Noc s Andersenem

Na pátek 5. 4. 2013 se těšily snad všechny děti z prvního stupně. Naše škola se poprvé zapojila do největšího mezinárodního projektu na podporu dětského čtenářství - Noci s Andersenem.

Děti přišly s očekáváním, přeci jenom netušily, co vše jsme si pro ně připravili. Uložily si věci a usadily se do třídy. Nejprve si prohlídly Pohádkovník - větev, na kterých vyrostly pohádky pana Andersena. Poté se nám všem zatajil dech. Přišel nás navštívit samotný duch pana Andersena, který nás seznámil s jeho životem a hlavně s pohádkami, které napsal. Každému donesl kartičku se svojí pohádkou a po jeho odchodu se děti podle nich rozdělily do pěti pracovních skupin.

Čekala je spousta úkolů a za jejich splnění dostávaly střípky zrcadla. Musely vyluštit křížovku, složit pohádkové puzzle a vybarvit ho. Složit rozstříhané sluníčko s pohádkami pana Andersena. Proměnit se v krejčí a švadleny a vytvořit šaty pro sněhového krále a královnu. Na závěr sestavit ze střípků zrcadlo a přečíst citát od pana Andersena.

Po takové práci byli všichni unavení a tak si poslechli úryvek z pohádky Sněhová královna a s chutí se vydali na večeři. Najedení a upovídaní se vrátili do třídy a vytvořili ze svých prací plakáty z první noci s Andersenem, které si můžete prohlédnout v prostorách školy. Poté si připravili spaní a čekala je velmi očekávaná cesta za duchem školy. Děti šly odvázně po schodech podle svíček, kde na ně na konci cesty čekal školní duch, který je za statečnost odměnil lízátkem. Cesta zpátky už byla veselejší, mnozí poznali, že duch naší školy je milý a usměvavý.

Aby se nám dobře usínalo, pustili jsme si animovanou pohádku Sněhová královna. Někteří se vydali spát, ale většina byla tak zvědavá a plná elánu, že se dodívala do konce. Plní dojmů a zážitků poté zalezli do spacáků a v tu ránu spaly. Ráno se nám vesele vstávalo. Uklidili jsme třídy a vydali se na snídani, kterou obohatily výborné buchty a sušenky našich šikovných maminek a tatínek. Na cestu domů všichni dostali upomínkový list, pohled a pár drobností na památku. Domů jsme odcházeli s úsměvem na rtech a plní nových znalostí i zážitků.

Děkuji všem, co se podíleli na přípravě a průběhu Noci s Andersenem a doufám, že se příští rok v této čarovné noci plné pohádek a duchů sejdem znovu.

Krátká Hana

Zprávy z obce

Milí čtenáři

v úvodu mého článku se nemohu nezmínit o dubnovém výbuchu v továrně na hnojiva v americkém Westu. West je malé texaské městečko, které má asi 2 700 obyvatel, z toho 2/3 se hlásí k „českým kořenům“. První větší imigrantská skupina dorazila do Texasu v r. 1852 z Nepomuk a Čermné. Další vlny odvážlivců z Čech a Moravy následovaly i v dalších letech. Část těchto přistěhovalců se usídlila v osadě West, kde právě probíhala stavba železnice spojující Texas se státy Missouri a Kansas. Díky tradici zakládání velkých rodin už Češi ve 20. letech minulého století celému Westu kulturně dominovali. Postavili dílny, školy, ordinace i kostel. Dříve zemědělská osada známá zpracováním bavlny, se tak postupně přetvářela na obchodní centrum celé oblasti. Během 19. století se tak v oblasti začalo mluvit o „prosperujícím českém živlu“. Zdroj ČT 24, ČTK.

Protože ve Westu žiji i potomci našich rodáků, pokládala jsem za vhodné projevit účast s oběťmi neštěstí a poslala jsem do Westu dopis. Za anglický překlad děkuji vyučujícím angličtiny na ZŠ v Horní Čermné Janě Beranové a Haně Šilarové.

„Vážení,

dovolte, abych Vám jménem obce Horní Čermná projevila upřímnou soustrast s oběťmi tragického výbuchu, dovolte, abych Vám všem obyvatelům města West popřála mnoho duševní síly se s tak obrovskou tragédií vypořádat.

Tato mimořádná událost nás obyvatele Horní Čermné zasáhla o to více, že právě naši předci byli jedni z těch, kteří se ve Vašem městečku před více jak 160-ti lety usídlili. Součástí naší vesnice je osada Nepomuky, ve které se narodil právě organizátor vystěhovalecké výpravy Josef Lidumil Lešíkar.

Byla bych velice ráda, aby nejenom česká komunita, ale i ostatní obyvatelé Westu věděli, že ve střední Evropě je malá vesnice, která s Vámi cítí a Vaši tragédii prožívá.

S úctou

Hana Motlová, starostka obce Horní Čermná.

Ale vraťme se zpátky do Čermné. V minulých dnech jste zaznamenali, že plánovaná oprava sokolovny, rekonstrukce silnice a čištění koryta Čermenky jsou v plném proudu. Ten proud by mohl být daleko dravější, kdyby se nevyskytly drobné, někdy i větší komplikace. Firma Eurovia čeká na dopracování některých detailů v projektové dokumentaci při rekonstrukci silnice. Firma Labská strojní a stavební společnost narazila též na nedostatky v projektové dokumentaci. Problémy jsou od toho, aby se řešily a také se řeší. Práce jdou tudíž pomaleji, než se předpokládalo, ale dle informací časový skluz není nikterak závažný. Při hloubení koryta Čermenky vzniká odpad, hlína, bláto a kamení. Kdo by potřeboval zavézt tímto „odpadem“ nějaká místa na svém pozemku, nahláste to na Obecním úřadě a my už zprostředkujeme kontakt s realizační firmou. V sokolovně se pracuje, okna budou vyrobeny dříve, než se předpokládalo, firma na topení a tepelné čerpadlo nastoupí též dříve, než se myslelo. Byli bychom rádi, aby se vše ukončilo do konce července. Dopracovává se projektová dokumentace na akce „zateplení MŠ“, „zateplení ZŠ“. Už víme, že jsme na tyto dvě akce dostali dotace. Ale musí se projektová dokumentace dodělat tak, aby se dle ní dala akce provést, udělat položkový rozpočet a vypsát výběrové řízení na realizační firmu. Samotná realizace díla je plánovaná až na rok 2014. Další nutnou investicí budou opravy cest. My zastupitelé dobře víme, jaký je stav obou „starých cest“, již nemluvíme o dalších obecních cestách. Momentálně jsme ve fázi, kdy si necháváme náklady spočítat. Poté dohodneme se zastupiteli další kroky, abychom vám co nejvíce zpříjemnili pohyb po Čermné.

Dále bych vás chtěla upozornit na webové stránky. Snažíme se, aby byly plné nových informací. Přibyla tam nová rubrika - školní jídelna. Je tam vyvěšován týdenní jídelníček. Obědy si můžete objednat u paní Hejlové. Nejsou určeny jen pro žáky a učitele, ale i pro veřejnost. Také bych chtěla rozpočítat rubriku otázek a odpovědí pro starostu, či zastupitele. Případné dotazy prosím posílejte na **starosta@hornicermna.cz**. Anonymní dotazy se zabírat nebudu, ale jiné otázky se budu snažit postupně zodpovídat. Jestli nebudete chtít, aby vaše jméno bylo zveřejněno, stačí napsat na závěr poznámku.

Současně bych chtěla apelovat na nás na všechny. Vesnici tvoří jenom opravené budovy, cesty, kulturní akce. Vesnici tvoří také uklizená prostranství jak veřejná, tak i ty kolem každého stavení. Nerozumím tomu, že si někdo plete autobusové čekárny s odpadkovými koši, někdy dokonce i s veřejnými záchody. Nechápu, že skleněné lahve od piva musí někdo odhazovat do trávy. Mám osobní zkušenost s lokalitou „U kříže“ směrem k Mariánské hoře. V měsíci lednu jsme tam v trávě našli 15 poházených lahví od piva a teď v dubnu 13. Nechápu takové „hrdiny“, kteří nedomyslí, že skleněné lahve zarostou trávou a při sekání je traktor rozjede a sklo se může dostat dobytku do krmení.

Závěrem bych všem chtěla popřát mnoho pozitivních chvil, máme před sebou nejkrásnější měsíce v roce, tak si je užijme navzdory všedním starostem.

Hana Motlová - starostka

UPOZORNĚNÍ PRO RODIČE

Dne 21. 5. 2012 od 16,00 – 17,00 hodin se uskuteční v budově mateřské školy zápis dětí na školní rok 2013 - 2014.

V případě zájmu se dostavte i s dítětem do Mateřské školy. Doneste s sebou rodný list dítěte.

Na pozdější přihlášky nebude brán zřetel. Frková Eliška

Zubní pohotovost

18.-19.5.2013	MUDr. Vlasatá Lenka	Jablonné n. Orli., Na Dílech 622	tel.: 465 642 765
25.-26.5.2013	MUDr. Vojtová Eliška	Žamberk, nám. Gen. Knopa 834	tel.: 465 676 821
1.-2.6.2013	MUDr. Vídeňská Radka	Žamberk, Školská 834	tel.: 465 613 103
8.-9.6.2013	MUDr. Appl Martin	Dolní Čermná 222	tel.: 465 471 194
15.-16.6.2013	MUDr. Bílý Aleš	Lanškroun, Opletalova 567	tel.: 465 324 829
22.-23.6.2013	MUDr. Beranová Renata	Jablonné n. Orli., U koupaliště 149	tel.: 465 642 267

Noc kostelů 2013

v mnoha obcích a městech je:

- pozváním všech lidí dobré vůle ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů,
- projevem kreativity a důvěry v život u lidí, kteří chrámy stavěli, ale i u těch, kteří je dnes obývají a chtějí se podělit o svou víru, o svůj život, a svoje osobní obdarování a dovednosti,
- nabídkou zakotvené křesťanské spirituality

Pozvání k programu noci kostelů v Horní Čermné

19.00 - 19.45 - prohlídka věže a zvonů

20.00-21.30 koncert orchestru

studentů pražské konzervatoře

A.Vivaldi - koncert c-moll pro violoncello a orchestr;

F.A.Hoffmeister koncert č.1 pro kontrabas a orchestr;

W.A.Mozart - koncert 3. pro housle a orchestr

Další části programu a informace budou včas plakátovány.

Jakub Keller

Začíná předprodej vstupenek na letošní Mezinárodní hudební festival – Letohrad 2013

Začátek června patří v Letohradě tradičnímu a významnému hudebnímu festivalu – MHF Letohrad.

24. ročník Mezinárodního hudebního festivalu – Letohrad 2013 přichází s bohatým a zajímavým programem. Novým mottem festivalu je slogan - Tradiční festival s novou tvář. Novinkou je především nový prostor Tvrze Orlice, kde se uskuteční hlavní festivalové koncerty, nové projekty – např. cyklovýlet po letohradských památkách spojený s koncerty, zajímavá dramaturgie – např. provedení Hudby k ohňostroji od G. F. Händela s živým ohňostrojem, navíc provedeno přímo v historickém prostředí nového amfiteátru na Tvrzi Orlice. To vše slibuje nové netradiční a jedinečné zážitky.

Letošním ročníkem se navíc nadechneme pro ročník příští, protože v roce 2014 budeme slavit čtvrtstoletí našeho Mezinárodního hudebního festivalu – Letohrad.

Předprodej vstupenek na zahajovací galakonzert 8. 6. 2013 a na závěrečný koncert 16. 6. 2013 se uskuteční od 6. května 2013 v IC v budově Muzea na Václavském náměstí v Letohradě (tel. 465 622 092, e-mail: info@letohrad.eu) a na Tvrzi Orlice (tel.: 465 677 731, e-mail: vstupenky@eywan.cz). Prodej vstupenek na ostatní koncerty vždy až 45 min. před zahájením přímo na místě koncertu.

Sobota 15. června 2013 ve 20.00 hod.

Evang. Kostel Horní Čermná

Varhanní koncert – orgel populär –

varhany populární

Wolfram Syré (SRN) – varhany,

Video přenos koncertu na plátno!

Vstupné – 50,-/30,- Kč

Koncert se uskuteční za finanční podpory pana ing. Petra Šilara, senátora Parlamentu ČR.

Noc s Andersenem očima dětí

Ve škole jsme dostali lísteček a na lístečku bylo oznámení: Noc s Andersenem. Začala jsem se celkem těšit.

Měli jsme si s sebou vzít: spacák, karimatku, plyšáka na spaní, sportovní oblečení a polštářek.

Když jsme přišli do školy, odložili jsme si batohy - (tašky) a šli jsme do třídy 3. a 4. ročníku.

Tam jsme se setkali s duchem Andersena, popovídali jsme si s ním, zodpověděl nám pár otázek a pak řekl, že musí navštívit ještě spoustu škol a odešel. Ještě předtím nás pan Andersen rozdělil podle pohádek. Já jsem byla ve skupině, která se jmenovala Princezna na hrášku.

Plnili jsme čtyři úkoly: první byl hodně lehký – měli jsme vyluštit křížovku.

Druhý úkol byl seskládat skládačku obrázku z pohádek od Andersena - každý měl svůj obrázek. A třetí úkol byl ve skupině seskládat slunce, na kterém byly napsány pohádky od Andersena. Za každý splněný úkol jsme dostali jeden střípek zrcadla z pohádky Sněhová královna. Čtvrtý úkol byl udělat oblek na Sněhovou královnu - oblek

jsem udělala na Láďovi Bandovi.

Potom jsme šli na večeři: byl to párek s chlebem s kečupem, nebo s hořčicí. Potom pátá třída utírala nádobí a ostatní třídy šly dolů. Ve třídě jsme dělali plakáty - každá skupina měla svůj. Nalepili jsme si tam výsledky všech čtyř úkolů.

Následovala akce: „Cesta za duchem školy.“ Na začátku jsme dostali každý svítící náramek, potom jsme šli podle svíček po schodech, až na půdu. Zde jsme potkali ducha školy, a dostali jsme od něj lízátko.

Nakonec jsme se oblékli do pyžam a šli jsme do páté třídy. Na interaktivní tabuli jsme si pustili pohádku Sněhová královna, a potom také Císařovy nové šaty. Po skončení jsme šli spát.

Ráno jsme vstali, snídali jsme rohlík s máslem, marmeládou a s čajem. Některé děti přinesli něco navíc, tak jsme si na tom výborně pochutnali. Sbalili jsme si věci, a připravili jsme se k odchodu. Rozloučili jsme se s našimi učitelkami, (ony nám daly ještě upomínkový list, pravítko s Patem a Matem a záložku) a odcházeli jsme spokojeně domů.

Ingrid Balcarová, žákyně 5. ročníku

V pět hodin jsme jeli do školy. Tam jsem dělali různé úkoly a pak jsem šli na večeři. Po večeři jsme šli za duchem školy a pak jsme v páté třídě koukali na pohádky. Po mnoha pohádkách jsme šli spát. Ráno jsme uklidili třídy a šli na snídani. Po snídani jsme jeli domů. Nejvíce se mi líbilo koukání na pohádky a spaní ve škole.

Martin Kulhavý, žák 4. ročníku

O noci s Andersenem jsem se dozvěděla od paní učitelky Krátké. Řekla mi, že to není povinné, jen kdo by chtěl, tak může přijít. Začala jsem se docela těšit. Doma jsem dala mamce lístek podepsat. Když přišel ten den, co jsme mohli přespat ve škole, tak jsem si zabalila: spacák, karimatku, polštářek, kartáček na zuby, pastu, plyšáka.

Ke škole mě přivezl táta autem. Když jsem přišla do školy, tak jsem uviděla na zemi různé tašky a batohy, které si tam položili ostatní. Šli jsme do zadní třídy a sedli jsme si libovolně ke stolům. Pak přišel duch pan Andersen a vyprávěl nám o sobě. Rozdal nám lístečky, na kterých byly napsány různé jeho pohádky. Já jsem měla: „Sněhová královna“. Podle těch pohádek jsme se nakonec rozdělili na skupiny.

V mé skupině (Sněhová královna) jsme měli čtyři úkoly. První byl ten, že jsme měli vyluštit křížovku. Druhý byl ten, že nám každému ze skupiny rozdala paní učitelka skládačku, měli jsme ji poskládat, nalepit a vybarvit. Jako třetí úkol jsme měli poskládat, nalepit a vystřihnout sluníčko. A jako čtvrtý úkol jsme si zahráli na módní návrhářky. Potom se každá skupina vyfotila a pak nám paní učitelka přečetla kousek Sněhové královny.

K večeři byly párky s chlebem a kečupem. Večeře byla moc dobrá. Cesta za duchem školy se mi taky moc líbila. Když jsme šli nahoru podle svíček, tak jsme došli až za duchem školy. Hrozně jsem se ho lekla, protože tam stál a moc se nehýbal. Ten nám dal lízátko. A pak jsme šli zase dolů.

Pak jsme šli na takové malé kino. Promítala se tam pohádka Sněhová královna. Moc se mi taky ta pohádka líbila. Po Sněhové královně se pustily Císařovy nové šaty. Ale ty už jsem nedokoukala, protože jsem šla spát.

Ráno jsem se probudila a začala si pak balit věci. Potom jsem se učešala, převlékla a vyčistila zuby. Pak se musely dát třídy do pořádku. Když jsme je uklidili, tak jsme šli na snídani. K snídani byl rohlík s máslem a namazanou marmeládou. Po snídani se rozdaly upomínkové listy. Domů jsme jeli s paní učitelkou Krátkou.

Marie Klejchová, žákyně 5. ročníku

Dětský šachový kroužek a návštěva velmistra Jana Smejkal

V tomto roce měl šachový kroužek pouze 9 mladých šachistů a šachistek. Kroužek probíhal tradičně v pátek od 17:00 do 19:30 hod a to od začátku října 2012 do poloviny dubna 2013. V rámci kroužku se odehrál oddílový přebor, ve kterém loňské vítězství obhájil Vojta Balcar. Druhý se umístil Vítek Vranka a třetí Tomáš Sudík. Rozdíl v zisku bodů byl minimální, takže vše bylo napínavé až do konce. Vítek i Tomáš získali 4. výkonnostní třídu.

Sedm zástupců našeho oddílu se zúčastnilo již 43. ročníku soutěže "Orlická šachovnice", která proběhla 23.3.2013. Hrál se na devět kol švýcarským systémem a s časem 15 minut na partii. Zde se v kategorii do osmi let poprvé předvedli dva naši nejmladší hráči. Šestiletý Filip Málek získal 4,5 b (8. místo) a sedmiletý Míša Balcar 4 b (10. místo). Oba dva chválím za výborný výkon v jejich první šachové soutěži. V kategorii nad osm let se našim dětem vedlo následovně: Vojta Balcar 4,5 b (37. místo), Tomáš Sudík 4,5 b (42. místo), Barborka Málková 4 b (59. místo), Ingrid Balcarová 3 b (70. místo), Matouš Jirásek 3 b (72. místo). Z uvedených výsledků je vidět, že si mezi 82 konkurenty všichni vedli dobře.

Další soutěží byl kvalifikační turnaj mládeže hraný 6.4.2013 v Mistrovicích, kterého se zúčastnilo 56 dětí. V kategorii do deseti let nás zde reprezentovala Barborka Málková, která ziskem 4,5 b vybojovala páté místo celkové a mezi dívkami skončila dokonce na druhém místě. Tímto skvělým výkonem si zde uhrála 4. výkonnostní třídu. Ve stejné kategorii obsadil sedmnácté místo její bratr Filip Málek, který uhrál 3 b a nechal za sebou spoustu starších šachistů.

Na 12.4.2013 se podařilo Mgr. Adamu Duškovi domluvit návštěvu českého mezinárodního velmistra Jana Smejkal, který výrazně oživil jeden páteční dětský kroužek. Je to trojnásobný mistr republiky, reprezentoval republiku na deseti šachových olympiádách a jeho nejvyšší dosažené ELO je 2704 bodů. Dětem nejprve poutavou formou krátce povyprávěl o šachové historii a o jeho šachových zkušenostech a úspěších. Poté došlo na ukázky přímo na šachovnici a na závěr sehrál s dětmi partii "na slepo". Děti seděly nad šachovnicí, mohly si radit a každý tah hlásily panu Smejkalovi, který seděl otočen zády na druhé straně místnosti. Jako trofej, v případě prohry, nabídl pan Smejkal svůj velmistrovský titul. Dětem se podařilo odehrát pěknou hru, ovšem proti velmistrovi, samozřejmě bez šance na výhru. Autor přiložených fotografií viz. www.fotokokos.cz Děkuji všem mladým šachistům a šachistkám za jejich výkony a reprezentaci naší obce, Dominiku Havlovi a Mgr. Adamu Duškovi za spolupráci při vedení dětského kroužku, Ondřeji Málkovi a Miroslavu Vackovi za zajištění dopravy a dozoru na soutěžích a velmistru Janu Smejkalovi za to, že si udělal čas na náš malý šachový oddíl.

Ing. Cimprich Miroslav

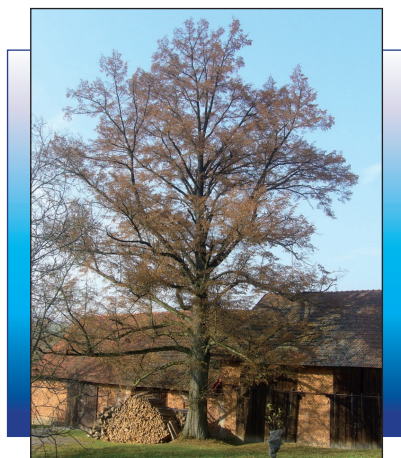

Památné a významné stromy v Horní Čermné

Vlastimilova lípa

V blízké době bude v obci nově vyhlášena památná lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Najdete ji na kopci naproti Konzumu směrem na Nepomuky v těsné blízkosti stavení č. 166. Stáří stromu je odhadováno na 150 let. Dosahuje výšky 20 m a obvod kmene činí 330 cm. Jedná se o velmi estetický, místně významný strom, který je dominantní dřevinou ve svém okolí. Více v Oznámení o zahájení správního řízení ve věci vyhlášení památného stromu ze dne 14. 11.2012, které je uloženo na obecním úřadě.

Lenka Hajzlerová + foto

Ze starých časů

ze sbírky starých pohlednic Jirky Balcara

O zvonech

Křesťanská legenda vypráví, že roku 406 n. l. biskup Paulinus z italské Kampanie šel lesem a jeho pohled upoutala květina ve tvaru zvonku. Napadla jej myšlenka zhotovit zvonky kovové, které se používaly jako drobné ozdoby a odtud potom již nebylo daleko ke zvonům, jak je známe dnes.

Zvon je jeden z nejstarších hudebních nástrojů, zvon má srdce a jeho výroba je obestřena tajemstvím. Proto je asi lidem tak blízký. Každý zvon je již při svém vzniku – odlitím zvonoviny do formy z písku – originál a těžko bychom našli dva naprosto stejné. Jeho tónina je mu vtisknuta již při navrhování typu žebra a tím i celkového tvaru a průměru.

Žádný zvonař neví dopředu, zda se odlití zvonu podaří. Je to vždycky zázrak. Každé odlití nového zvonu je proto svátkem. Zvony pro katolické kostely a zvonice jsou před zavěšením do věží vysvěcovány a této slavnosti chvíle se účastní celé obce.

V dobách dávno minulých byl zvon jediným prostředkem k ohlašování nejrůznějších událostí. Jeho jasný zvuk ohlašoval do dálky narození následníka trůnu, smrt krále, požáry, blížící se nepřátelská vojska i konec válečných běsnění. Naštěstí dnes zvony náš noční klid neruší.

Sbor církve reformované v Čermné byl založen v roce 1782, brzy po vydání Tolerančního patentu císařem Josefem II. (13. října 1781).

Naši předkové z malých dřevěných chaloupek, ve kterých bylo vždycky i mnoho dětí, ale také velká chudoba, si díky své obětavosti postavili v roce 1788 dřevěný kostel. O padesát let později, v roce 1839, byl postaven nový zděný kostel. A vzápětí i fara. Hospodáři, rolníci i drobní řemeslníci měli pokrokového ducha a uvědomovali si, jak je důležité pro zlepšení životních podmínek dětí vzdělání, a proto byla postavena evangelická škola sloužící do dnešních dnů.

Sociálně citící kazatel Jednoty bratrské pan Vilém Hartwig, vyučený truhlář, založil v roce 1867 sirotčinec, dnešní dětský domov. Válka v roce 1866 přinesla kraji bídu. Vesnicemi se potloukaly žebrající děti. V té době se ujímá prvního sirotka a brzy čtyř dalších tuláčků. Celé dědictví s ostatními příspěvky věnoval na zakoupení obytné části Balcarova statku. Do něho se v roce 1868 nastěhoval se svými chovanci.

A svůj věčný pokoj našel na bratrském hřbitůvku vedle evangelického hřbitova. Dnes se musíme s úctou tomuto snažení obdivovat a vážit si ho.

Zděný kostel neměl věž, protože nekatolické kostely věže mít nesměly. Věž byla přistavena ke kostelu až v roce 1884. Hned následující rok byly do věže pořízeny zvony. A to hned tři.

V době první světové války byly dva zvony zabaveny. Za doprovodu zvuku středního zvonu byly 22. listopadu 1914 ostatní dva sňaty, rozbity a odvezeny. Na věži zůstal pouze prostřední zvon, který pořídila tehdejší mládež. V roce 1924 byly chybějící zvony opět doplněny.

Ale přišla další válka a v roce 1942 byly dva zvony opět zabaveny pro válečné účely. Větší z nich při spouštění z věže spadl a rozbil se. Zůstal po něm otisk v pískovcové dlažbě, jakoby nám chtěl stále připomínat, že je zde s námi.

Zajímavá historka se vypráví i o čermenských varhanách, třetích v pořadí, vyrobených v roce 1915. Údajně byly vyrobeny pro ruského cara Mikuláše II., ale válka zabránila jejich odvozu do Ruska, a proto na nich hrajeme v Čermné.

Až do roku 2001 byl ve věži čermenského kostela jediný zbylý zvon. Tehdy byly díky velkému nadšení a za přispění mnoha lidí v Horní

Čermné, ale i krajanů v daleké Americe, zahájeny přípravy na pořízení nových zvonů na památku 220. výročí vydání Tolerančního patentu.

Slavnostní bohoslužba k prvnímu zvonění nových zvonů byla na Den díkůčinění 14. října 2001.

Zvony odlila zvonařská dílna Marie Tomáškové-Dytrychové z Brodku u Přerova. Jednotlivé zvony jsou laděny v těchto tóninách: velký zvon do tóniny A1, váží 490 kg, má průměr věnce 94,5 cm, střední zvon v tónině C2 váží 325 kg, průměr věnce je 80,2 cm a nejmenší je laděn v tónině D2, váží 220 kg, průměr věnce je 70 cm. Zvonění bylo rozhodnutím staršovstva sboru stanoveno tak, jak se zvonilo po prvním zavěšení zvonů v roce 1885.

Zvony jsou v současné době poháněny elektricky, ale není to tak dávno, kdy se zvonilo ručně taháním za provaz. Sama ještě pamatuji starou paní Duškovou – „stolařovu“, která denně stoupala po schodech do věže, aby zvonila poledne. A tak zvoníci po sobě zanechali památku v podobě dokonale vyleštěného dřevěného madla na schodech vedoucích do věže kostela. Tradice ručního zvonění byla obnovena nedávno naší mládeží. Po Velkopátečním tichu se slavnostně rozezní ručně rozhoupané zvony na oslavu Vzkříšení – v neděli na Boží hod Velikonoční. Není to tak jednoduché, aby byl souzvuk dokonalý.

Zvony vyzvánějí v Čermné nepřetržitě již téměř 130 let. Jejich zvuk nepřerušily ani dvě poslední totality. Ve dvou válečných konfliktech byly násilím odcizeny čtyři zvony. Vždycky se našli lidé, kteří se nechtěli smířit s tím, že ve věži zvony chybí a tak se na pořízení nových vyhlášovaly sbírky. Vpravdě obec sobě. Každý den v poledne si se zvoněním zvonů uvědomují, že mám to štěstí a mohu v klidu zasednout k obědu. A sobotní podvečerní zvonění mně připomene tu skutečnost, kterou si, někteří možná vzdáleně, uvědomujeme – Člověče, pamatuj na den sobotní. Šest dní budeš pracovat, ale sedmý den je den odpočinutí.

Proto žádost některých občanů o omezení zvonění mě zaskočila a překvapila. Ale naštěstí jsem se setkala u většiny právě s opačným míněním. Slyšela jsem, že zvonění zvonů jim přináší radost. Jak je krásné jít na procházku do kopců v okolí a slyšet večerní vyzvánění při zapadajícím slunci.

Sborové shromáždění ale této zcela ojedinělé a pro mnohé nepochopitelné žádosti vyhovělo a rozdílem pouhého jednoho hlasu rozhodlo, že zvonění zvonů bude v neděli ve čtvrt na devět zkráceno o pět minut. Polední zvonění, sobotní podvečerní, nedělní druhé zvonění i zvonění při svatbách a pohřbech, jakož i zvonění ve dny sváteční zůstane beze změny.

24. května letošního roku v rámci Noci kostelů bude zpřístupněna i věž našeho kostela. Přijďte se na tři krásné zvony podívat. Nad vchodem do hornočermenského kostela zní zvony, z nichž ten nejhlubší má na sobě nápis: „Chválu vzdejte Hospodinu.“ Je na nás, abychom mu rozuměli jako pozvání k účasti na Božím díle. Milosrdenství nás spojuje se všemi ostatními i s předchozími generacemi i s Kristem u jeho stolu.

Podrobnější informace, nejen o zvonech na hornočermenském kostele, je možné si najít na webových stránkách <http://horni-cermna.evangelnet.cz>.

Jménem staršovstva sboru Českobratrské církve evangelické v Horní Čermné

zapsala **Věra Dadáková**

Moje vzpomínky na říjen 1918

Vzpomínám si a vidím to jako dnes, i když se to stalo před 50 lety. 15. července 1918 jsem vychodil školu. Co se mnou? Ještě zuřila válka, rekvisice stíhala rekvisici. Aby mne vzal někdo do učení, na to nebylo ani pomyšlení. Ve žních jsem pomáhal u sousedů, pak jsem kopal brambory u „Makařů“ a u Lešikarů v Nepomukách i se svou babou z čísla 148.

Potom začaly ženské shora z Čermné chodit okrajovat cukrovku a mrkev k lanškrounskému dvoru. Já jsem chodil s nimi. Chodili jsme brzy ráno. To už býval mráz. Ženské na mne buď volaly nebo jsem na ně už čekal u mostu před Jarkovskou vilou. My homočermenští jsme se na poli drželi pohromadě. Ženské si při práci zpívaly i národní písně, což pan správce nerad viděl. Nic však proti tomu nedělal, protože byl rád, že čermenské ženy dělají dobrou práci.

Jako kočí tam byli ruští zajatci, kteří se u nás často zastavovali a „babušky“ jim vypravovaly, jak jsou Rakušáci bití na všech frontách. Po poli chodil a zajatce hlídal asi padesátiletý voják v uniformě. Byl prý z Dobrouče.

Kolem 28. října se o ničem jiném nemluvilo, než že v Praze jsou velké demonstrace, vojáci že utíkají domů, že bude republika. To byl náš program při cestě do práce. S takovou náladou jsme přišli na pole. Ženské přemlouvaly vojáka ať uteče domů, že je po válce. Slovo měla hlavně tetka Aplová z „přetrže“. Voják tomu nevěřil. Ženské ho obstoupily, vzaly mu vojenskou čepici a schovaly ji. Nejdřív vyhrožoval, avšak ženským něco udělat se neopovážil, protože asi 4 zajatci stáli u nás a nechtěli odjet. Potom celý zmrzlý čepici dostal, ale kokardu „K I.“ (císař Karel I.) mu ženské utrhly.

Vtom přišel rozkaz, že Aplová má jít do kanceláře. Ta prohlásila, že nikam nepůjde a my všichni jsme přestali pracovat. Okolo poledne přišel na pole někdo z města a říkal, že z nádraží jdou vojáci domů. Ale po

Pohybem ke zdraví

Seniorky z Horní Čermné si utužují cvičením zdraví. Scházíme se již od r. 2006. Nejstarší cvičence je 76 let. Cvičení je každé úterý od 17 do 18 hodiny v tělocvičně ZŠ. Cvičíme s malými míčky, tyčemi, stuhami, na ribstolech a na karimatkách. Chybějí nám velké míče, které se do skladu tělocvičny nevešly. Ta hodinka, kterou nás prohání cvičitelky Monika Kroulíková, Eva Marešová a Jiřinka Dušková nám vždy rychle uběhne a my se zase těšíme na příští úterý.

V tomto ročním období jsme se sešly pětadvacetkrát za průměrné účasti dvanácti cvičenek. Tuto sezónu jsme zakončily posezením v místním hostinci Krčma. Při družné zábavě a povídání, také při dobrém jídle a pití, jsme ukončily spolupráci společně s našimi cvičitelkami.

Děkujeme Moniko, Evo a Jiřinko za váš volný čas. Příště začínáme cvičit začátkem října a doufáme, že i vy další přijdete mezi nás do nově opravené místní sokolovny.

Ze seniorky HČ

Z.K. a V.D.

obědě, ani druhý den už náš strážný na pole nepřišel. Utekl také domů. Večer nás dva Rusové doprovázeli až k „půl cestě“ a těšili se, že jsou volní, že pojedou domů.

Tato malá vzpomínka ukazuje, jaká byla nálada u nás doma koncem první světové války. Syn tetky Aplové z „přetrže“ Josef byl francouzský legionář. Celá Aplova rodina byla sokolská.

Ze vzpomínek Josefa Ježka ze Slaného ze starého HČZ vybral Jirka Balcar

.....

Společenská kronika

V měsíci červnu oslaví narozeniny títo naši čtenáři:

82 let Zdenka Jansová z HČ 320
65 let Ludmila Dušková z HČ 177
65 let Josef Kittner z HČ 68
65 let Ivan Weihrauch z HČ 165
88 let Božena Matějková z HČ 202
60 let Drahomíra Šilarová z HČ 307

89 let Anna Marková z HČ 294
70 let Josef Janoušek z HČ 282
89 let Miluše Šilarová z HČ 256
50 let Jiřina Šilarová z HČ 56
80 let Irena Urbanová z Nep. 32

Čtenáři mimo naši obec:

75 let Jindřiška Moravcová, Ústí n. Orl.
75 let Ludmila Marková, Střelice

90 let Květoslava Koudelková, Lanškroun

Srdečně blahopřejeme!

Dne 21. dubna 2013 ve věku 84 let zemřel pan Václav Vávra z HČ 182. Poslední rozloučení proběhlo v chrámu Páně sv. Jiří v Dolní Čermné.

SLAVNOSTI PIVA NEPOMUKY

AKCE SE KONÁ V SOBOTU 1. ČERVNA
OD 15 HOD. V NEPOMUKÁCH U POLDRU

PROGRAM:

15:00 - ZAHÁJENÍ
16:00 - CHUPACABRA
 (heavy-rock, Tatenice)
17:30 - MORYBUNDUS BAND
 (rock-blues, Lanškroun)
19:30 - FRAGMENTARY
 (rock-metal, Olomouc)
21:00 - QUIZ
 (rock, Dolní Čermná)

celé odpoledne budou probíhat soutěže s pivní
tématikou a další doprovodný program

Další info na:

www.sahnepomuky.cz

www.facebook.com/sahnepomuky

foto: J. Klímaš

Příspěvky našich čtenářů za měsíc duben 2013:

Benešovi Bukovice, Kočířovi Kyjov, Balcar Milan Praha, Balcar Miroslav Havl. Brod, Jirásková Vlasta Olomouc, Prokopec Pavel Česká Lípa, Ryšavá Jana Chotěvice, Koudelková Květoslava Lanškroun, Štork Miroslav Dolní Dobrouč, Helekalovi HČ 182, Ježek Zdeněk HČ 257, Krafkovi HČ 232, Málková Ludmila Nep. 21, Marková Miloslava HČ 283, Matyášovi Nep. 45, Mráčkovi HČ 116, Šilarová Miluše HČ 256, Šlězová Milena HČ 300, Sirmý Miloš HČ 256, Peichlovi HČ 207, Simona Hajzlerová Nep. 38, Pecháčkovi HČ 139, Marta Cejnarová DČ, Zdeněk Šusta Praha

Hornočermenský zpravodaj je registrován Ministerstvem kultury pod evidenčním č. MK ČR E 20573 na základě potvrzení vydaného dne 9.1. 2012. Vydává Obec Horní Čermná. Řídí redakční kroužek. Vychází měsíčně.

Redaktor a grafická úprava Šárka Pavelková, kontaktní adresa: Horní Čermná 1, 561 56, e-mail: hornocermenskyzpravodaj@seznam.cz. Za obsah článků odpovídají autoři. Náklad 550 kusů. Výdaje jsou částečně hrazeny z dobrovolných příspěvků, které přijímá OÚ Horní Čermná. Lze platit hotově nebo na účet: 1220942379/0800, VS: 888, (do zprávy pro příjemce uvést jméno a adresu).

Uzávěrka článků je vždy poslední středu v měsíci.